

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Dalmem Group s.r.o.**, IČO 02893193
sídlem Radlická 2343/48, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2022, č. j. 44778/22/5300-22441-712931

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 11. 3. 2021. Platebními výměry doměřil správce daně žalobkyni daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období duben 2018 a květen 2018 a současně jí uložil povinnost uhradit penále z doměřené daně.
2. Správce daně neuznal žalobkyní uplatněné nároky na odpočet daně ze zdanitelných plnění přijatých od dodavatelů Luxurytime s. r. o. (dále jen „Luxurytime“), FORSTED GROUP SE (dále jen „FORSTED“) a 7Ripe Distribution s. r. o. (dále jen „7Ripe“), neboť dospěl k závěru, že se žalobkyně účastnila transakcí zasažených daňovým podvodem. V případě

zdanitelného plnění vykázaného na daňovém dokladu č. 20181316 od dodavatele FORSTED správce daně zjistil, že toto plnění vůbec nebylo uskutečněno.

II. Obsah správního spisu

3. Dne 17. 7. 2018 proběhlo u žalobkyně místní šetření, jehož předmětem bylo ověření údajů uvedených v přiznání k DPH za měsíc duben 2018 a ověření ekonomické činnosti žalobkyně. Z protokolu čj. 1356658/18 vyplývá, že za žalobkyni jedná pan Pavel Dvořák, tč. jednatel. Žalobkyně obchoduje s automobily, vlastní závodní značku MK Motorsport, zajišťuje obchodní činnost závodního týmu (sponzoring a reklama), kdy dodavatelem těchto služeb je společnost 7Ripe. Dodavatelem a zároveň odběratelem vozidel jsou společnosti Luxurytime a FORSTED.
4. Jednatel žalobkyně vypověděl, že se s dodavateli, resp. s jejich jednatelem, seznámil na závodech rallye. S jednatelem 7Ripe Václavem Janouškem ho seznámil Tomáš Šmíd, jednatel společnosti Malinkej s. r. o. Se společností FORSTED navázal kontakt prostřednictvím Václava Kopáčka. Za Luxurytime jedná s Martinem Macháčem. Od června 2018 žalobkyně obchoduje se společností UNIONPRAGUE, spol s r. o. (dále jen „UNIONPRAGUE“), jejímž jednatelem byl v tu dobu Jiří Hošek.
5. Dne 5. 10. 2018 zahájil Finanční úřad pro Pardubický kraj (dále též „správce daně“; soud obdobně jako žalovaný v napadeném rozhodnutí nečiní dále v textu rozdíl mezi Finančním úřadem pro hl. m. Prahu a Finančním úřadem pro Pardubický kraj; pro posouzení věci totiž není toto rozlišení jakkoliv podstatné) u žalobkyně daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období duben a květen 2018. Na otázky kladené správcem daně odpověděl jednatel žalobkyně písemností ze dne 17. 10. 2018.
6. Z úředního záznamu čj. 1434897/19 vyplývá, že veškerá činnost společnosti 7Ripe je poskytována formou subdodavatelství od společnosti UNIONPRAGUE. Společnost UNIONPRAGUE pak prostřednictvím dalších osob objednané plnění realizuje. Mezi těmito osobami měl být i p. Šmíd. Společnost UNIONPRAGUE zase veškerá plnění určená pro 7RIPE zajišťovala od korporace Rubia Consulting Czech Technologies s.r.o. (dále jen „Rubia CT“), za níž s p. Hoškem jednal p. Šmíd. Pan Hošek vypověděl, že vše zařizoval p. Šmíd, on jen vystavil fakturu pro společnosti 7Ripe s domluvenou přírážkou.
7. Z místního šetření ze dne 28. 11. 2018 u společnosti Luxurytime vyplynulo, že spolupracovala jak se žalobkyní, tak se společností FORSTED. Objednávky probíhaly e-mailem, telefonicky nebo při osobním setkání. Vozidla předával p. Kopáček p. Macháčovi, případně se předání účastnil i p. Dvořák. Poptávka měla jít od p. Dvořáka, načež p. Macháč poptal vůz dále.
8. V rámci šetření u FORSTED a z výpovědi p. Kopáčka správce daně zjistil, že FORSTED nakupuje automobily výhradně od společnosti Rubia CT, za kterou jednal vždy p. Šmíd, který se sice zmocněním neprokázal, ale p. Kopáček se s ním znal dlouho a věřil mu. P. Kopáček si měl po dohodě s p. Šmídem a p. Dvořákem dávat na vozidla přírážku. Podle výpovědi p. Kopáčka u předání vozidel byli přítomni kromě jeho samotného i p. Šmíd, p. Macháč, p. Dvořák a řidiči, někdy i všichni společně. Tuto výpověď následně upravil tak, že se předávání přímo neúčastnil a že informace získal buďto od p. Macháče, p. Dvořáka nebo p. Šmída, konkrétně si již nevzpomněl.
9. Z úředního záznamu č. 1434852/19 z příloh č. 5 a 6, kde jsou zaznamenány výpovědi řidičů, vyplývá, že přepravu vozidel do České republiky si u nich objednával p. Šmíd,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

který jim zároveň předával plné moci k převozu vozidel, faktury a objednávky. Plná moc byla podle výpovědi jednoho z řidičů vždy předpřipravená, doplněna o konkrétní jméno řidiče a podepsaná p. Šmídem za p. Vlachovského, tč. jednatele Rubia CT a Rubia Consulting s. r. o. (dále jen „Rubia Consulting“).

10. Z analýzy bankovního účtu společnosti Rubia Consulting vedeného v měně EUR vyplývá, že v období od dubna 2018 do srpna 2018 byly přijaté platby od společnosti UNIONPRAGUE a FORSTED dále poukazovány na bankovní účty vedené v zahraničních bankách nebo byly vybírány v hotovosti. Z analýzy bankovního účtu vedeného v CZK za totožné období pak vyplynulo, že platby od obchodních korporací UNIONPRAGUE a FORSTED byly vybírány zejména v hotovosti. Tyto úhrady předmětných daňových dokladů provedené namísto korporaci Rubia CT korporaci Rubia Consulting se svojí výší se ztotožňovaly s veškerými obchodními transakcemi mezi obchodními korporacemi Rubia CT, UNIONPRAGUE a FORSTED. Správce daně z účtu identifikoval čtyři odchozí platby, kdy jedna byla odeslána na účet společnosti Malinkej Racing s. r. o., kde je jediným jednatelem p. Šmíd. Další tři pak směřovaly na účet společnosti K-Legendary, jednou z nich byla uhrazena výroba sestřihů a prezentace v sezoně 2018 pro tým MK Motorsport. Společnost K-Legendary zajišťovala natáčení, sestřihů a odvysílání pořadů na TV Sport 5, o čemž jednatel žalobkyně věděl. Podle vyjádření televize se cena za odvysílání dílu rallye o stopáži 15 až 25 minut pohybuje od 4 do 10 000 Kč. Garance odvysílání je vždy v jedné premiéře a čtyřech reprízách. V případě MK Motorsport byla cena v licenční smlouvě za odvysílání stanovena na 26 000 Kč bez DPH za odvysílání 4 dílů.
11. Správce daně v systému výměny informací o DPH ověřil, že na společnost Rubia CT v období duben a květen 2018 deklarovaly dodání zboží osoby registrované k DPH v Německu, Holandsku a Rakousku. Společnost Rubia CT ale v předmětném období deklarovala pořízení zboží a služeb pouze od společnosti R.P. Textil Trade, s. r. o. (dále jen „RP Textil“).
12. Dne 16. 8. 2019 byla žalobkyně vyzvána k uplatnění svého práva navrhnout důkazy a zároveň ji v této výzvě seznámil s dosavadními zjištěními a předběžným závěrem, že žalobkyně uplatnila nárok na odpočet DPH v rozporu se smyslem a účelem směrnice Rady 2006/112/ES, jelikož se účastnila transakcí zasažených daňovým podvodem. Žalobkyně navrhla provést výslech dalších osob, upozornila, že správce daně opírá své závěry o torza protokolů z výslechů.
13. Dne 15. 1. 2020 správce daně provedl v souvislosti s prověřovaným plněním výslech p. Šmída. Z protokolu o výslechu vyplývá, že p. Šmíd zná žalobkynina jednatele ze závodů pravděpodobně konaných v roce 2018, dále zná osobu p. Machače i p. Kopáčka. Žalobkyně je p. Šmídovi známá, protože s ním obchodoval p. Janoušek, kterému pomáhal s technickými věcmi, jinak žalobkyni nezná. Pan Šmíd vypověděl, že se nikdy žádných předávek vozidel s jednatelem žalobkyně neúčastnil a obchodní činnost p. Dvořáka ani žalobkyně nezná. Ke společnosti Rubia CT uvedl, že ji přeprodával, ale nikdy za ni nejednal, neměl její razítko, k účtům ani k bankovníctví přístup neměl, o přístupu k její datové stránce neví. Stejně tak pro společnost nikdy nezajišťoval přepravu vozidel.
14. Dne 29. 1. 2020 proběhl výslech p. Vlachovského, který byl od 22., resp. 31. 1. 2018 do 20. 3. 2018 jednatelem společnosti Rubia Consulting a Rubia CT, jejichž nákupy mu zprostředkoval p. Šmíd. P. Vlachovský uvedl, že nákup Rubia CT se uskutečnil, protože

chtěl p. Šmíd společnost prodat dál, ale nechtěl ji kupovat na svou osobu. Od p. Šmída měl p. Vlachovský dostat 5 000 Kč. Pan Vlachovský za společnost nikdy nejednal, doklady nevystavoval, účetnictví při nákupu nepřebíral, měl za to, že společnost činnost nevykonává. Platební kartu k účtu předal p. Šmídovi, stejně tak jako přístupy k elektronickému bankovníctví i datové schránce, a to pro nového jednatele, kterým se stal p. Horvatic (státní příslušník HRV). Toho p. Vlachovský nikdy neviděl, jelikož mu p. Šmíd pouze předložil dokumenty k ověření k podpisu převodu společnosti.

15. Dne 2. 4. 2020 byla odeslaná žádost o výměnu informací s Chorvatskou republikou. Předmětem žádost bylo provedení výslechu s p. Horvaticem ohledně p. Šmída a obchodní činnosti. Odpověď správce daně obdržel dne 1. 7. 2020.
16. O výsledku kontrolního zjištění byla žalobkyně informována dne 24. 8. 2020, přičemž jí bylo umožněno se k výsledku kontrolního zjištění za předmětné zdaňovací období vyjádřit a navrhnout jeho doplnění. Po reakci ze strany žalobkyně nedošlo ke změně výsledku kontrolního zjištění.
17. Správce daně ve Zprávě o daňové kontrole čj. 151622/21/2804-60561-609419 uvedl, že provedenou daňovou kontrolou dospěl k závěru, že v daném řetězci byla prokázána existence narušení daňové neutrality přímo související s dodáním zboží a poskytováním služeb žalobkyni a že žalobkyně minimálně vědět mohla a měla o tom, že se zapojila do transakcí zatížených podvodem na DPH. Obchodní řetězec složený ze společností Rubia CT, FORSTED, Luxurytime a žalobkyně se týkal dodání osobních automobilů, přičemž obchodní řetězec složený ze společností Rubia CT, UNIONPRAGUE, 7RIPE a žalobkyně se týkal poskytování reklamních a propagačních služeb. Společnost Rubia CT správce daně označil za tzv. *missing tradera*, tj. článek obchodních řetězců, u něhož byla prokázána existence narušení daňové neutrality. Ostatní společnosti v řetězcích plnily podle správce daně role tzv. *buffera*, žalobkyně pak roli tzv. *brokera*. Za účelem zastření společnosti Rubia CT figurovala v řetězci společnost RP Textil, jako inkasní společnost pak Rubia Consulting, prostřednictvím které byl realizován platební styk s FORSTED a UNIONPRAGUE.
18. Správce daně tedy vyloučil uplatněné nároky na odpočet daně za předmětná zdaňovací období z přijatých zdanitelných plnění od společnosti Luxurytime za dodávku čtyř ojetých osobních automobilů různých značek v měsíci dubnu a dvou v měsíci květnu, od společnosti FORSTED za dodávku tří ojetých i nových osobních automobilů různých značek v měsíci květnu a od společnosti 7Ripe za poskytnutí reklamních a propagačních služeb v dubnu roku 2018 na jednom daňovém dokladu a v měsíci květen roku 2018 také na jednom daňovém dokladu. Dále správce daně neuznal nárok na odpočet daně ze zdanitelného plnění dle daňového dokladu č. 20181316 (vozidlo Mercedes Benz GLC 250d; VIN: X) přijatého od dodavatele FORSTED (dále jen „MB GLC 250d“), protože zdanitelné plnění nebylo fakticky uskutečněno.
19. Dne 11. 3. 2021 vydal správce daně dodatečný platební výměr čj. 1587638/21/2005-52522-110366, kterým žalobkyni doměřil DPH za zdaňovací období duben 2018 ve výši 1 240 873 Kč a uložil penále z doměřené daně ve výši 248 174 Kč, a dodatečný platební výměr čj. 1587757/21/2005-52522-110366, kterým doměřil DPH za zdaňovací měsíce květen 2018 ve výši 2 012 733 Kč a uložil povinnost zaplatit penále z doměřené daně ve výši 402 546 Kč.
20. Proti platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalovaný se plně ztotožnil se závěrem správce daně. Žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zjištění o existenci daňového podvodu, ani vymezená objektivní kritéria žádným způsobem nevyvrátila, ani nedoložila přijetí a dodržování rozumných opatření, kterými by zajistila, že její obchodní aktivity nepovedou k účasti na podvodu.

21. K námitkám žalobkyně uvedl, že veškeré skutečnosti zjištěné ze svědeckých výpovědí žalovaný opětovně vyhodnotil, přičemž z tvrzení jednotlivých svědků je v jejich komplexu zřejmé, že se jednalo o organizované řetězce společností, které byly propojeny osobou p. Šmída, se kterým se žalobkyně, resp. její jednatel znal, a že realizované obchody byly předem koordinovány a domluveny. Na základě zjištěných objektivních skutečností dospěl žalovaný k závěru, že existovaly takové nestandardnosti, resp. indicie o riziku zapojení do podvodného řetězce, které byly žalobkyni známy a jež ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících skutečností, které spolehlivě prokazují, že minimálně vědět mohla a měla o tom, že se účastní řetězce zasaženého podvodem na DPH. K neodvedení daně došlo právě u dodavatele subdodavatele či jen subdodavatele žalobkyně, a to u společnosti Rubia CT. Žalobkyni tedy nebyl odepřen nárok na odpočet daně na základě nějaké „objektivní daňové odpovědnosti“, ale na základě zjištěné existence podvodu na DPH a řádně provedeného vědomostního testu, jehož nevyhnutelným závěrem byl její podíl zapojení do podvodného jednání.

III. Obsah žaloby

22. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby ho soud zrušil.
23. Žalobkyně namítá prekluzi práva pro stanovení daně, nesprávné právní posouzení a rozpor rozhodnutí s obsahem správního spisu. Dále napadá postup správce daně při vydání zajišťovacího příkazu a to, že správce daně vedl exekuci na neexistující nedoplatky na daních.
24. Žalobkyně má za to, že správce své závěry staví na důkazech, které důkazy ve smyslu daňového řádu nebyly, jelikož svědecké výpovědi byly podrobeny anonymizaci, resp. byly podle žalobkyně upraveny podle potřeb správce daně.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neunesl důkazní břemeno ohledně tvrzené účasti na daňovém podvodu. Žalobkyně od počátku popírá vědomou účast na podvodném jednání, jelikož v době obchodování měly z jejího pohledu všechny společnosti provozovnu, reálné sídlo a jednající osoby. Správcem daně provedený vědomostní test je čistě subjektivní, přičemž žalovaný bez dalšího prověření pouze přejal závěry správce daně.
26. Žalovaný pouze zopakoval tvrzení správce daně a stejně jako on se vůbec nevypořádal s časovou osou jednotlivých obchodů, ale dokonce chybně opsal i spojitost se subjekty, které neměly v daném zdaňovacím období nic společného se žalobkyní. Žalovaný zveličuje osobní vztahy jednotlivých aktérů a nesprávně je vyhodnocuje v neprospěch žalobkyně. Správce daně vychází pouze z toho, že jednatel žalobkyně se znal s p. Šmídem ze závodů a z toho že mu p. Šmíd doporučil společnost 7Ripe, což dle žalobkyně není důkazem, že by jednatel nebo sama žalobkyně věděla o organizování obchodů p. Šmídem. Stejně tak správce daně své závěry staví na výpovědi p. Kopáčka, který několikrát v rámci řízení změnil nebo přeformuloval své odpovědi na položené otázky.
27. Žalobkyně odmítá, že by byla v postavení *profit taker*, který se svým zapojením v podvodném řetězci aktivně podílel na nezákonném krácení daňové povinnosti. Správce daně ani žalovaný neprokázal aktivní propojení s žádným z dalších článků řetězce, ať už s

bufferem nebo *missing traderem*. Správce daně a žalovaný tak tvrdí pouze to, že pan Šmíd z jejich zjištění měl ovládat články řetězce a jednatel žalobkyně se s ním znal.

28. Žalobkyně není povinna uzavírat smlouvy písemnou formou. Smlouvy byly vytvořeny jen pro případ, kdy je vyžaduje správce daně, pro normální obchodní vztah nebyly potřeba. Případné chyby ve smlouvě nelze považovat za důkaz o vědomém zapojení žalobkyně do podvodného jednání. To, že některá firma nezveřejní účetní uzávěrku ihned po uzavřeném daňovém období je běžná praxe. Mnoho velmi solventních firem zveřejňuje své účetní uzávěrky až zpětně a nikdo je za problémové nepovažuje. Žalobkyně nesouhlasí, že by nečinila dostatečná opatření k eliminaci možného rizika zapojení do transakcí zasaženým podvodem na DPH. Rozhodně je žalobkyně přesvědčena, že správce daně neprokázal, že p. Dvořák věděl o nějakých připravovaných dokladech p. Šmídem, stejně tak o výšce přírážky k ceně vozidel obchodní společnosti FORSTED. Správce daně a žalovaný nesprávně hodnotili reálný průběh obchodu a ztratili se ve zmatených výpovědích p. Kopáčka, který několikrát změnil nebo přeformuloval svou výpověď. Stejně tak správce daně překrucuje výpověď p. Janouška a obecné odpovědi ostatních svědků tak, aby mohl označit nějakou skupinu osob, která měla mít dle správce daně nějaké potřeby.

IV. Vyjádření žalovaného

29. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož v něm byly žalobkyniny námitky již dostatečně vypořádány. Argumentace žalobkyně obsahuje pouze obecná tvrzení, žalobkyně v ní vyjadřuje prostý nesouhlas se závěry správce daně a dopouští se dezinterpretace závěrů žalovaného.
30. Otázka zajištění daně není předmětem zde řešeného sporu, a proto na uvedené námitky žalovaný nereaguje. Co se anonymizace týče, žalobkyni byly zpřístupněné údaje, na základě kterých byly její práva a povinnosti dotčeny, v ostatním byl správce daně vázán povinností mlčenlivosti podle daňového řádu. Žalobkyně ostatně tuto námitku dále nekonkretizuje, pouze se domnívá, že neměla možnost patřičné procesní obrany. Tyto námitky, ani námitky týkající se domnělé manipulace se spisem, žalovaný nepovažuje za způsobilé žalobní body.
31. K namítané prekluzi práva na stanovení daně žalovaný uvádí, že na délku lhůty mělo vliv i provedené mezinárodní dožádání správcem daně, které žalobkyně nebere v potaz. Daň byla stanovena v zákonné lhůtě.
32. Žalobkyně nesprávně posuzuje objektivní okolnosti izolovaně. Je nutné přihlédnout k prostředí, ve kterém se žalobkyně pohybuje, jejím obchodním zkušenostem, charakteru a vlastnostem plnění a obchodním, platebním a záručním podmínkám. Žalovaný má za to, že přdestřel silné objektivní okolnosti, které svědčí o závěru, že se podvod na DPH udál. Na základě objektivních okolností, ve spojení s absencí rozumných opatření adekvátních k danému případu, bylo prokázáno, že žalobkyně o své účasti v podvodném řetězci minimální mohla a měla vědět, a že tedy stran své účasti na tomto podvodu nemohla být v dobré víře, na základě čehož jí nelze uznat uplatněný nárok na odpočet daně.
33. Žalobkyně není schopna formulovat konkrétní žalobní námitky a reagovat na ucelenou a logickou argumentaci relevantní protiargumentaci. Žalovaný dospěl k odůvodněnému závěru, že v daňovém řízení šetřené obchodní transakce byly zasaženy daňovým podvodem ve smyslu ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“).

V. Posouzení věci soudem

34. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalovaný souhlasil výslovně a žalobkyně konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
36. Žaloba není důvodná.
37. Soud předně uvádí, že správní soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud [srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38].
38. Dále musí soud připomenut, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, pročež obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78 č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32). Podaná žaloba je tvořena překopírovanou argumentací, kterou žalobkyně uvedla již v průběhu daňového řízení, a to konkrétně ve vyjádření k výsledku kontrolního zjištění ze dne 7. 10. 2020 a v jeho následném doplnění ze dne 19. 11. 2020, v odpovědi na výzvu k uplatnění práva, a především v odvolání proti platebním výměrům. Vzhledem ke způsobu, jakým byla žaloba vytvořena, není jako celek zcela koherentní. Obsahem žaloby jsou přepsané závěry správce daně, ke kterým žalobkyně uvádí, že s nimi nesouhlasí, opakuje svou verzi událostí a oproti závěrům správce daně nepředkládá žádné důkazy.
39. Judikatura dovodila, že je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil (viz rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Soud již na tomto místě předesílá, že je napadené rozhodnutí argumentačně zřetelné a splňuje výše uvedené judikaturní požadavky. Žalovaný se podrobně s námitkami žalobkyně vypořádal v bodech 139 až 151 napadeného rozhodnutí, přičemž soud se s jeho vypořádáním ztotožňuje.
40. Soud dále uvádí, že se nemohl zabývat námitkami žalobkyně v bodě 2) žaloby, jelikož směřují k vydání zajišťovacího příkazu, který není předmětem napadeného rozhodnutí. Žalobkyní zmiňované rozhodnutí správce daně ze dne 6. 9. 2018 bylo u zdejšího soudu přezkoumáno rozhodnutím čj. 14 Af 33/2018-60, ve kterém soud její námitky vypořádal.
41. Nejprve se soud zabýval námitkou prekluze práva na stanovení daně. Žalobkyně pouze uvedla, že pokud lhůta počala běžet dnem zahájení daňové kontroly, byla prodloužena o jeden rok podle § 148 odst. 2 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, uplynula dnem 5. 10. 2022. Svou argumentaci dále nerozvedla. Vzhledem k tomu, že lhůta pro

stanovení daně je lhůtou prekluzivní, přičemž k prekluzi je soud povinen přihlédnout i bez námitek z úřední povinnosti, uvážil o této věci soud následovně.

42. V posuzovaném případě je předmětem sporu DPH za zdaňovací období měsíců dubna a května 2018, tříletá lhůta pro stanovení sporné daně tedy začala pro první z těchto zdaňovacích období běžet od 25. 5. 2018, kdy uplynula lhůta pro podání daňového přiznání k DPH za toto zdaňovací období dubna 2018. Žádná z prekluzivních lhůt za uvedená zdaňovací období neuběhla před zahájením daňové kontroly, k němuž došlo dne 5. 10. 2018. V této souvislosti lze dodat, že ze spisové dokumentace nevyplývá, že by zahájení daňové kontroly bylo toliko formálním úkonem směřujícím k účelovému prodloužení lhůt pro stanovení daně, ani to žalobkyně netvrdila. Zahájením daňové kontroly došlo podle § 148 odst. 3 daňového řádu k přerušení běhu lhůt, které od tohoto dne (tj. od 5. 10. 2018) běžely znovu, přičemž jejich konec připadal na den 5. 10. 2021.
43. Dne 2. 4. 2020 došlo k odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní ve formě výměny informací na žádost, přičemž až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost lhůta pro stanovení daně neběží. Soud uvádí, že i v tomto případě bylo materiální hledisko naplněno. Mezinárodní dožádání bylo užito v nalézacím řízení, nebylo uskutečněno neúčelně či jen za účelem získání času. Z dožádané odpovědi je zřejmé, že bylo přínosem pro objasnění skutkového stavu ohledně role p. Šmída. Lhůta neběžela 91 dní, tzn. došlo k prodloužení lhůty pro stanovení daně z 5. 10. 2021 na 4. 1. 2022. Žalobkyně dne 17. 3. 2021 (tedy méně než 12 měsíců před uplynutím lhůt pro stanovení daně) obdržela shora uvedené dodatečné platební výměry, čímž došlo dle § 148 odst. 2 písm. b) daňového řádu k prodloužení lhůt o 1 rok, tedy do 4. 1. 2023. Napadené rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobkyni pravomocně stanovena sporná daň, bylo žalobkyni doručeno dne 12. 12. 2022, tedy před uplynutím prekluzivní lhůty. Tato námitka tak není důvodná.
44. Dále soud přistoupil k vypořádání námitek týkající se vlastního nároku na odpočet DPH.
45. Platí, že nárok na odpočet DPH na vstupu má plátce za předpokladu, že splní hmotněprávní a formální podmínky na něj kladené (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2022, čj. 1 Afs 334/2017-208, č. 4336/2022 Sb. NSS, rozsudky SDEU ve věci C-324/11, *Tóth*, EU:C:2012:549, bod 26, a ve věci C-285/11, *Bonik*, EU:C:2012:774, bod 29). V případě žalobkyně byly hmotněprávní i formální podmínky nároku splněny, kromě plnění týkající se vozidla MB GLC 250d. Toto konkrétní plnění, resp. jeho neexistenci a v takovém případě i neexistenci nároku na odpočet DPH, žalobkyně v žalobě nespornuje.
46. Jestliže daňový subjekt prokáže uskutečnění zdanitelného plnění, může správce daně neuznat odpočet DPH jen v případě, že prokáže podvod na DPH, o kterém daňový subjekt věděl nebo měl vědět (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2016, čj. 6 Afs 147/2016-28). Smyslem odepření nároku na odpočet daně není získání neodvedené daně do státního rozpočtu. Smyslem je ochrana systému DPH, kdy riziko odepření nároku na odpočet daně má daňové subjekty odrazovat od aktivní účasti v daňových podvodech a vést je k realizaci preventivních opatření, aby se, byť neúmyslně, nestaly součástí podvodných řetězců (srov. např. nedávný rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2023, čj. 1 Afs 164/2021-52, bod 24).
47. Za podvod na DPH lze označit situace, v níž jeden z účastníků neodvede státní pokladně vybranou daň a další si ji odečte, a to za účelem získání zvýhodnění, které je v rozporu s účelem daňového práva, neboť uskutečněné operace neodpovídají běžným obchodním podmínkám. Za takové situace je z hlediska posouzení nároku na odpočet daně rozhodné

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

posouzení všech objektivních okolností vykázané transakce, včetně právní, obchodní a osobní vazby mezi zúčastněnými subjekty (srov. takto shrnutí judikatury SDEU v rozsudku NSS ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60, *VYRTYCH*, č. 3705/2018 Sb. NSS, body 57 a 69).

48. Pro tzv. řetězové podvody je typické, že několik subjektů si v řadě za sebou dodává určité zboží, kdy jednotlivé za sebou jdoucí dodávky tvoří pomyslný řetěz. Jeden z těchto subjektů prodá dalšímu článku v řetězci zboží za cenu, v níž je zahrnuta i daň z přidané hodnoty, kterou správci daně nepřizná, nebo přizná, ale v rozporu se svými zákonnými povinnostmi neodvede do státního rozpočtu. Následně tento článek zmizí, nepodává daňové přiznání a je nekontaktní pro místně příslušného správce daně. Takový článek se příznačně nazývá *missing trader* a daň se stává jeho nezákonným příjmem. Další článek v řetězci, tzv. *buffer*, následně totéž zboží dále prodá dalšímu článku (*broker*), přičemž v souvislosti s tímto prodejem si uplatní nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Takových článků v řetězci může být i s koncovým zákazníkem v součtu několik desítek až stovek, ale mohou být rovněž pouze dva.
49. Judikatura SDEU poskytla několikastupňový test, jehož naplnění zakládá povinnost správce daně odepřít nárok na odpočet DPH. Výchozím předpokladem pro osvědčení existence podvodu na DPH je chybějící daň, resp. narušení daňové neutrality, které však nelze formalizovat. V řetězci transakcí totiž může být narušována neutralita daně různými „právními“ způsoby např. vykázaním fiktivního plnění s nárokem na odpočet daně, kterým je v rozporu se skutečností kompenzována daňová povinnost; nesprávným deklarováním nižší daňové povinnosti; vykázaním daňové povinnosti a jejím následným neuhrazením atd. (viz rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2021, čj. 5 Afs 239/2020-46, body 34, 35 a judikatura tam citovaná).
50. Od identifikace podvodu je třeba odlišovat skutečnosti obsahově spadající do tzv. vědomostního testu. V rámci vědomostního testu jsou posuzovány toliko skutečnosti, které musely být žalobkyni známy. Správce daně hodnotí objektivní okolnosti, které nasvědčují tomu, že žalobkyně o podvodu měla nebo mohla vědět a ve druhém kroku daňové orgány zkoumají, zda přijala taková opatření, která by její účast na takovém podvodném jednání vyloučila. Typ námitek, které žalobkyně povětšinou uplatňuje, svědčí o tom, že si neuvědomuje, že prokázání důvodné domněnky existence podvodu na DPH jí samo o sobě nic negativního nepřináší. Vědomost žalobkyně o podvodu na DPH a její účasti na něm je řešena až v rámci vědomostního testu.

a) Důvodná domněnka podvodu na DPH

51. Typickým znakem podvodů na DPH je častá praktická nemožnost dopátrat se skutečného důvodu neodvedení daně, zúčastněných osob a v zásadě i samotné existence daňového podvodu nade vší pochybnost. Je třeba však dostatečným způsobem ozřejmit, že chybějící daň je důsledkem podvodného jednání a konkrétní transakce je spojena právě s tímto podvodem. Daňové orgány nemusí prokázat, jakým způsobem a konkrétně kterým z dodavatelů v řetězci byl podvod spáchán, ale musí postavit najisto, v jakých skutkových okolnostech daňový podvod spočíval (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2020, čj. 10 Afs 206/2020-41, body 14, 15 a judikatura tam citovaná).
52. V tomto případě má soud za to, že správce daně i žalovaný dostatečně prokázali, že v obou řetězcích došlo k narušení daňové neutrality. V podrobnostech soud odkazuje na body 57 až 67 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný narušení daňové neutrality velmi podrobně

osvětlil. Tyto závěry mají i oporu ve správním spise. Žalovaný prokázal, že osobní vozidla, která byla předmětem obchodní činnosti žalobkyně, reálně pořídila společnost Rubia CT od zahraničních plátců, a nikoliv od dodavatele RP Textil, jak uvedla. V kontrolním hlášení společnost Rubia CT nepřiznala daň z pořízení zboží z jiného členského státu. Společnost RP Textil se pak stala vůči správci daně zcela nekontaktní a na výzvu k poskytnutí informací vůbec nereagovala.

53. V případě druhého řetězce bylo jednak prokázáno, že cena reklamních a propagačních služeb byla společností 7Ripe mnohonásobně navýšena oproti ceně, za jakou byly propagační služby poskytovány poskytovatelem služeb (TV Sport5) jeho přímým odběratelům, nebo oproti ceně, za jakou fakturovala plnění korporace K-Legendary korporaci Rubia CT, anebo jakou veřejně tento poskytovatel služeb prezentoval na svých webových stránkách, a to bez jakéhokoliv racionálního opodstatnění. Nutno dodat, že tento způsob narušení daňové neutrality, kdy dojde k mnohonásobnému navýšení ceny jednomu článku v řetězci současně za účelem snížení výsledné daně na výstupu zahrne do svého přiznání pořízení formálně nadhodnocených plnění, dovodila i judikatura (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2021, čj. 9 Afs 160/2020-49, bod 34). Dále správce daně zjistil, že plnění spočívající v reportážích fakticky poskytovala společnost K-Legendary, a nikoliv společnost RP Textil, jak společnost Rubia CT deklarovala. V případě dalších reklamních předmětů týmu MK Motorsport bylo deklarováno plnění od společnosti RP Textil, což dle zjištění správce daně nebylo možné. Společnost RP Textil tak umožnila vystavením fiktivních daňových dokladů společnosti Rubia CT snížit svoji vykázanou daňovou povinnost za předmětná zdaňovací období.
54. Žalobkyně faktickou existenci daňového podvodu, tak jak ji vymezil žalovaný, v žalobě nijak nerozporovala. Naopak na str. 14 uvedla, že *„je v celém spisu dostatek informací o skutečných vinících daňového podvodu“*.
55. Žalobkyně však zpochybňuje velmi konkrétní části výpovědi svědka p. Janouška kupř. *„Svědék se seznámil s p. Dvořákem někdy koncem roku 2017 na závodech, kde byl p. Dvořák představen jako člověk, který zajišťuje činnost pro MK Motorsport – na konci roku 2017 se teprve p. Dvořák začal rozmyšlet, zda si přebere značku MK Motorsport a ani by ho nenapadlo si domlouvat nějakou spolupráci s panem svědkem, když ještě neovlastnil ani daňový subjekt. Tuto důležitou skutečnost žalovaný stejně jako správce daně nikde neuvádí, a i přes její důležitost ji ignoruje“*. Žalobkyně se vymezuje vůči tvrzení o spolupráci ke konci roku 2017, které ze svědecké výpovědi ani nevyplývá, p. Janoušek naopak uvedl, že začal fungovat se žalobkyní ke konci ledna 2018. Pokud se žalobkyně snaží tímto způsobem napadnout věrohodnost svědecké výpovědi bez toho, aniž by svá tvrzení podpořila důkazním návrhem či uvedla, proč jsou zrovna konkrétní drobnosti (např. záměna Butovic x Budějovické) podstatné pro celkový závěr žalovaného o spáchaném daňovém podvodu či proč je výše uvedená skutečnost důležitá, nemůže tímto ovlivnit důkazní hodnotu výpovědi. To, že by měl být některý ze svědků v minulosti stíhán za křivou výpověď žalobkyně sice tvrdí, ale nijak nedokládá.
56. Nutno podotknout, že napadené rozhodnutí nestojí jen na svědeckých výpovědích, ale na ucelené analýze kontrolních hlášení, daňových přiznání k DPH za předmětná období, z informací získaných správcem daně v rámci daňové kontroly u žalobkyně a z informací získaných na základě šetření u společností zapojených do podvodného řetězce.

57. K námitce žalobkyně, že správce daně činil vše proto, aby se žalobkyně nemohla účinně bránit, jelikož své závěry obsažené ve výzvě k uplatnění práva opírá o „torsa protokolů“, soud uvádí, že tyto protokoly se záznamy výpovědí osob byly pořízeny v rámci místních šetření u jiných společností a správce daně tak v postupoval souladu s § 52 odst. 1 daňového řádu a zásadou mlčenlivosti, když chránil majetkové, obchodní a jiné poměry dalších daňových subjektů. Žalovaný poskytl žalobkyni údaje v tom rozsahu, v jakém se jí předmětné výpovědi týkaly a žalobkyně tak na svých právech zkrácena nebyla. Naopak z celého správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla např. vyrozumívána o všech plánovaných výsleších tak, aby mohla uplatnit své právo, stejně tak správce daně žalobkyni na její žádost poskytoval dožádané části spisu, žalobkyně navrhovala další důkazní prostředky, o kterých správce daně rozhodl atp.
58. Žalobkyně v průběhu celé žaloby napadá věrohodnost výpovědi p. Kopáčka kvůli změně jeho výpovědi po tom, co byl konfrontován s výpověďmi převážejících řidičů. Soud uvádí, že změna proběhla ohledně jeho účasti při předávání vozidel, což nijak nesouvisí se žalobkyní, a fakt, že byl p. Kopáček přítomen u předávání vozidel vyplývá jak z tvrzení žalobkyně, tak ze svědecké výpovědi p. Machače. Jak správně žalovaný uvádí, změna výpovědi souvisí s obavou p. Kopáčka ohledně zapojení jeho osoby do podvodného řetězce, na celkový vzhled do situace podvodného jednání nemá tato změna vliv. Pan Kopáček, stejně jako i p. Machač, řidiči dopravující vozidla do České republiky či sám jednatel žalobkyně, shodně vypověděli, že předávání aut probíhalo u p. Machače, a srovnatelně popsali model obchodování. Z úředního záznamu č. 1434852/19 z příloh č. 5 a 6, kde jsou zaznamenány výpovědi řidičů, vyplývá, že přepravu vozidel si u nich objednal p. Šmíd, který jim zároveň předával plné moci, faktury a objednávky. Plná moc byla vždy předpřipravená, doplněna o konkrétní jméno řidiče a podepsaná za p. Vlachovského p. Šmídem. Soud má za to, že provedené svědecké výpovědi v souhrnu podávají přehled o účelovém fungování obchodního řetězce, byť vykazují jisté odlišnosti.
59. Soud tak uzavírá, že žalovaný unesl důkazní břemeno ohledně prokázání existence chybějící daně, resp. narušení daňové neutrality v řetězci, kterého se žalobkyně účastnila. Konkrétně uvedl, že k neodvedení daně došlo u společnosti Rubia CT, k čemuž dospěl tím, že přesvědčivě vylicil řetězec skutkových okolností, z nichž lze v souhrnu dovodit, že se o daňový podvod jednalo.

b) Subjektivní stránka žalobkyně na podvodném jednání

60. K závěru o účasti daňového subjektu na daňovém podvodu musí správce daně prokázat, že existují objektivní okolnosti, jež lze chápat jako indicie, které by objektivně měly v daňovém subjektu vzbudit podezření, že se účastní řetězce stíženého podvodem. Typicky se bude jednat o nestandardnosti běžného obchodního styku (např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2020, čj. 1 Afs 304/2019-33, bod 24).
61. Skutkové i příčinné souvislosti mezi nárokováním odpočtu daně a neodvedením daně státu „vznikají, i když daňový subjekt, uplatňující nárok na odpočet na dani z přidané hodnoty, nemá poznatky o daňovém subjektu, který tuto daň neodvedl do veřejného rozpočtu, avšak subjekty, se kterými bezprostředně spolupracoval vykazovaly takové podezřelé znaky, že mohl či musel vědět, že se zapojuje do obchodního řetězce, jehož účelem je podvod na dani z přidané hodnoty“ (viz rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2019, čj. 4 Afs 104/2018-79, bod 59).
62. Obchodní společnosti v řetězci vykazovaly zvýšenou ekonomickou činnost jen v průběhu předmětných obchodů, jejich obraty se od března 2018 zvýšily z maximálně stovek tisíc na

hodnoty v řádu milionů až desítek milionů. Společnosti nemají žádné zaměstnance ani dlouhodobý majetek, přefakturace vozidel a jejich následné předání probíhá v rámci několika dnů, nezveřejňují účetní závěrky, nebyly zjištěny provozovny, prodejní operace byly s nízkým ziskem, docházelo k přeposílání peněžních prostředků a jejich následnému výběru v hotovosti. Články podvodného řetězce spojuje prostřední motorsportu (rallye), jednající osoby se navzájem znají a jsou spojeny osobou p. Šmída, který z prostředků generovaných v řetězci profitoval. Po zahájení prověřování plnění byli u společnosti Rubia CT a Rubia Consulting, RP Textil a 7Ripe se zpětnou účinností zapsáni na pozice jednatelů a společníků občané cizí národnosti. Členům řetězce byl následně udělen status nespolehlivého plátce a nespolehlivé osoby. Žalovaný tyto nestandardní okolnosti v napadeném rozhodnutí velmi podrobně popsal v bodech 68 až 109 a soud na ně ve zbytku odkazuje.

63. Soud musí přisvědčit žalovanému, že se žalobkyně v žalobě dopouští hodnocení zjištěných objektivních skutečností izolovaně, a nikoliv v celkové souvislosti obchodních transakcí. Žalobkyně povětšinou nezpochybňuje samotnou existenci těchto okolností, ale jejich význam. Samozřejmě samotná neexistence internetových stránek, virtuální sídlo či absence písemných smluv nemusí nutně mít žádnou vypovídací hodnotu o podvodném charakteru obchodních řetězců. Nicméně ve svém souhrnu tyto skutečnosti napovídají tomu, že zapojené obchodní společnosti nejsou běžnými obchodníky, ale naopak svědčí o tom, že se jedná o subjekty účastnící se podvodu na DPH (viz např. rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2021, čj. 5 Afs 239/2020-46, body 38, 40 a judikatura tam citovaná).
64. Soud uvádí, že námitka žalobkyně, že je spojována s daňovým podvodem jen kvůli její známosti s p. Šmídem není důvodná. Pro závěr, že by žalobkyně mohla nebo minimálně měla vědět o účasti na daňovém podvodu není třeba, aby bylo prokázáno, že věděla o všech osobách a propojeních v řetězci a dle judikatury ani daňové orgány nemají povinnost prokazovat propojení mezi daňovým subjektem, kterému má být odepřen nárok na odpočet DPH, a daňovým subjektem, který tuto daň neodvedl do veřejného rozpočtu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2019, čj. 4 Afs 104/2018-79, bod 59).
65. Správce daně přesně v bodech 114 až 127 napadeného rozhodnutí popsal nestandardní okolnosti, o kterých žalobkyně věděla a měla je vyhodnotit jako rizikové. Jedná se o nedostatečnou smluvní dokumentaci a obecný charakter kupních smluv k vozidlům, absence pojištění, předávání zboží na veřejném prostranství, rychlý následný pře prodej zboží v rámci několika málo dnů, způsob stanovení ceny, neúměrné ceny propagačních/reklamních služeb a rizikové znaky obchodních partnerů (neexistence webových stránek, provozoven, sídla atd.).
66. Toto všechno jsou okolnosti, které byly již v minulosti judikaturou NSS hodnoceny jako nestandardní (např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2020, čj. 1 Afs 304/2019-33, bod 33). Stejně tak absence pojištění zboží, zájmu o jeho původu a kontroly jeho kvality svědčí o tom, že žalobkyně o jakost či původ zboží vůbec nejevila zájem a přistupovala k obchodu s laxností (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2020, čj. 4 Afs 10/2020-58, bod 46).
67. Žalovaný spolehlivě označil objektivní okolnosti, které ačkoliv izolovaně nejsou vždy nezákonné, ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů, které spolehlivě a jednoznačně prokazují skutečnost, že žalobkyně věděla či minimálně vědět mohla a měla, že se účastní daňového podvodu

(srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2020, čj. 4 Afs 10/2020-58, bod 40). Ani tyto námitky proto nejsou důvodné.

c) Přijatá preventivní opatření

68. Konečně, posledním krokem je posouzení, zda daňový subjekt přijal dostatečná opatření, aby své účasti na podvodu na DPH zabránil. Na rozdíl od prvních dvou kroků neleží v tom třetím důkazní břemeno na straně správce daně, ale na straně daňového subjektu (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2021, čj. 10 Afs 206/2020-48, bod 48). Z logiky věci by se přijatá opatření měla týkat toho, jakým způsobem si daňový subjekt vybírá své obchodní partnery a jak nastavuje své obchodní podmínky např. forma kupní smlouvy, splatnost a forma úplat, kontrola kvality atp.
69. Žalobkyně uvedla, že provedla veškeré nezbytné kroky pro první ověření obchodních partnerů a zároveň měla svou důvěru ve své obchodní partnery opřenu o doporučení osob, které znala. K tomu soud stejně jako žalovaný uvádí, že nahlížení a ověřování informací z veřejných rejstříků lze podkládat za minimum možného, nikoli však za postačující opatření (viz rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2019, čj. 6 Afs 61/2019-27, bod 23).
70. Nad rámec již řečeného v napadeném rozhodnutí soud uvádí, že žalobkyně popsala své obchodování s MB GLC 250d následovně. Společnost Luxurytime poptala u žalobkyně automobil. Žalobkyně kontaktovala svého dodavatele společnost FORSTED, která měla požadovaný automobil k dispozici. Dodání vozidla bylo podmíněno platbou před předáním, s čímž žalobkyně neměla problém, jelikož společnost FORSTED byla prověřeným dodavatelem.
71. Dle její dřívější výpovědi spolupráci se společností FORSTED započala v dubnu 2018, resp. první obchod měl mezi stranami proběhnout 2. 5. 2018. Přeprodej automobilu měl podle daňového přiznání proběhnout 18. 5. 2018. Soud má za to, že pokud žalobkyně označuje společnost FORSTED po dodání třech vozidel v rámci třech týdnů za prověřeného dodavatele, nelze takovému tvrzení přisvědčit. Naopak tento rychlý sled událostí, nedostatečná smluvní dokumentace, platba předem atd. vykresluje ne zcela standardní obchodní vztahy a neobežretné počínání žalobkyně.
72. Dále soud uvádí, že ve správním spise je založena kupní smlouva o nákupu automobilu ze dne 20. 4. 2018 uzavřená mezi Rubia CT a společností FORSTED. Nákup tohoto samého automobilu pak žalobkyně vykázala správci daně jako plnění ze dne 24. 4. 2018 od společnosti Luxurytime. Jednatel žalobkyně v odpovědi správci daně ze dne 17. 10. 2018 přiznal, že neví, kdo byl dodavatelem společnosti Luxurytime, na druhou stranu uvádí, že si své obchodní partnery prověřuje. Toto soud nemůže považovat za dostatečné prověřování. Pokud žalobkyně při obchodech nejeví zájem o původ automobilů, které sama následně přeprodává, vystavuje se vědomě riziku, že se může zapojit do podvodného jednání.
73. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného v bodech 131 až 137 napadeného rozhodnutí a uvádí, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno o tom, že přijala dostatečná opatření, aby své účasti na podvodu na DPH zabránila.
74. Soud uzavírá, že nezjistil, že by byl proveden vědomostní test subjektivně. Ostatně žalobkyně tuto námitku v žalobě ani blíže nerozvedla, a není proto ani zřejmé, co tím přesně myslí.

VI. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

75. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
76. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. dubna 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu